

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SLA NIET MET DE DEUREN!

(Les portes claquent)

komedie in twee bedrijven

1880

door

Michel Fermaud

Vertaling en bewerking : Alex Cassiers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2617

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

SACD
Koninklijke Prinsstraat 87
1050 Brussel

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.. worden gestuurd. Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor de te betalen vertaalrechten.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

OPGELET : Deze vertaling mag enkel in België worden gespeeld

De vertaalrechten dienen aan SABAM te worden betaald

Wettelijk depot D/2000/0220/024
ISBN 978-90-385-06760

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/Michel Fermaud
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 4 heren)

Karel Verbiest, de vader, een rijk industrieel middelbare leeftijd.

Margriet zijn vrouw, middelbare leeftijd.

Marijke de oudste dochter, 22 jaar

Tom, de zoon 20 jaar

Danny de jongste dochter, 16 jaar

Pinky, het vriendinnetje van Tom, 22 jaar

Oma, 70 jaar

Anita het dienstmeisje, 25/50 jaar

Koenraad, de aanbidder van Danny, 30 jaar

Een oude heer, 60/70 jaar (fig)

DECOR

Een moderne "living-hall" van een prachtige villa in een voorstad van Vlaanderen. Bij het ontwerp van het decor dient men rekening te houden dat de kamers van de jongeren, de badkamer en de kamer van Oma op deze "living-hall" uitkomen. Zicht op de tuin met venster-deuren. Gedurfde architectuur. De decorontwerper moet er voor zorgen dat men specifieke voorwerpen of posters ziet aangepast aan het personage van de bewoner van de (slaap)kamer. Vooral bij de jongeren. De voordeur is zichtbaar (*met brievenbus). Er zijn overal (of ergens een stand) vetplanten.

De Personages:

Karel Verbiest, de vader: een traditionele vader, die vooral aandacht heeft voor zijn zaken, en die hoopt na de gedane dagtaak thuis een beetje rust te vinden. Hij houdt van zijn kinderen, maar laat dit zeker niet zien!

Margriet, de moeder: in tegenstelling met de vader laat ze te onpas horen hoe zij van haar kinderen houdt. Zij is een wat gekke romantische vrouw, zachtaardig. De kinderen houden van haar, maar met een zeker medelijden.

Tom, de zoon: is een moderne jongen, eerlijk, nogal zelfbewust en wat ijdel. Wat onvolwassen maar gul. Omwille van zijn mannelijke trots wil hij zijn gevoelens tegenover Pinky niet laten zien.

Pinky, het vriendinnetje van Tom: weet goed wat ze wil. Zij is het gezonde verstand zelf. Zij heeft sinds lang de gevoelens van Tom doorzien maar hoewel de jeugd van heden alle vrijheden verworven heeft, geeft ze blijk van een zekere terughoudendheid.

Danny het zestienjarig zusje van Tom: recht voor de raap, enthousiast en kordaat.

Marijke, de oudste dochter: wil absoluut een B.V. worden. Liefst zou ze een vedette willen zijn in een tv-soap. Is eigenlijk een beetje dom, wat oppervlakkig maar kan razend zijn als men haar niet ernstig neemt.

Koenraad, de aanbieder van Danny: is een trage, lome jongen. Een verlegen Yuppie. Hij is ook ontzettend serieus.

De Oma: is een apart wezen. Ze leeft nog een beetje in de vijftiger jaren. Toch staat ze dichterbij haar kleinkinderen dan de ouders.

Anita de dienstmeid: heeft een poëtische natuur met veel gezond verstand.

E E R S T E B E D R I J F

E E R S T E S C È N E

(Als het doek opgaat zien we een klein meisje van ongeveer zestien jaar in pyjama met een lange badkamerborstel op de deur van de badkamer bonzen. Ze maakt een ontzettend lawaai)

DANNY : *(brult aan de deur)* Wie is er in de badkamer? Ben jij het pappie? *(Geluid van water)* 't Is toch wel godgeklaagd dat je je toilet niet eens kunt maken in deze keet! *(Ze klopt nogmaals)* Maar wie is daar toch? Wat is die sul aan 't uitrichten? *(Ze probeert door het sleutelgat te loeren)* Da's toch straf!

MOEDER : *(Een andere deur gaat open en het ietwat verbouwereerde hoofd van de moeder piept naar binnen)* Wat gebeurt er liefje? Ik dacht dat ik hoorde kloppen?

DANNY : *(spreekt verder tot de persoon die zich in de badkamer bevindt)* Je zou toch ten minste kunnen antwoorden.

MOEDER : *(pauze)* Hoor je me niet Danny?

DANNY : *(wendt zich tot haar moeder)* Maar zie je dan niet dat ik op de deur aan 't kloppen ben. Da's nu al een uur dat ik wacht om in de badkamer te komen. Pappie is daar binnen!

MOEDER : *(wijst naar de deur van de slaapkamer van Tom)* Doe het wat kalmer aan kindje. Je gaat je broer wakker maken! En je weet dat hij altijd laat thuiskomt.

DANNY : 't Zal hem goed doen! *(De moeder verdwijnt, Danny begint weer te bonzen)* En? Is 't voor vandaag of voor morgen? *(Ze gaat richting van haar kamer)* Wat een bende eikels! *(Af)*

(Pinky komt uit de kamer van Tom maar ze ziet Anita die uit de keuken komt met een roltafeltje. Pinky duikt achter de sofa. Anita zet het rollend tafeltje naast de eettafel en gaat terug naar de keuken)

PINKY : *(gaat terug naar de kamer van Tom)* Ik kan niet naar buiten. De meid is er.

TOM : *(off. Nog half slapend)* Geeft niet. Ze is zo doof als een pot!

(Pinky terug op. Wil naar buiten maar ze vergist zich van deur en probeert de badkamerdeur. Anita komt op dat moment binnen met het brood en ziet Pinky en blijft verwonderd staan)

PINKY : *(tot Anita, doet luchtig)* Ik geloof dat er iemand binnen is... Er is zeker iemand binnen... *(Ze gaat op de sofa zitten. Anita gaat verwonderd af. Pinky gaat terug naar de kamer van Tom.)*

DANNY : *(Terug op gaat direct naar de badkamer en begint weer te bonzen, brult:)*
Pappie, ben je er nu nog? Het is niet te geloven! Ah! Pestkoppen!! *(Ze roept richting keuken)* Anita! Anita!

ANITA : Ja juffrouw Danny?

DANNY : Wie is er in die badkamer? Is het pappie?

ANITA : 'k Weet het niet juffrouw.

DANNY : Oh jij weet nooit iets jij!

ANITA : Misschien is 't meneer Koenraad.

DANNY : Koen? Hoe kan dat nu? Waarom Koen?

ANITA : Oh! Die is hier toch altijd!

DANNY : En dan? Dat gaat jou niks aan!

ANITA : Niks nee. Maar ik vind meneer Koenraad een lieve jongen.

DANNY : En dan?

ANITA : Als ik in uw plaats was juffrouw dan zou ik wel weten wat ik zou doen. Als ik me mag permitteren juffrouw dan...

DANNY : Nee! Dat mag je niet!

ANITA : Goed. *(Beiden af)*

(Pinky op, ziet moeder aankomen vanuit de eerste verdieping en gaat vlug op de sofa zitten)

MOEDER : *(op, ze ziet Pinky zitten en komt overdreven opgeruimd naar haar toe, strekt beide handen naar haar uit)* Ah jij bent zeker een vriendinnetje van Danny! *(Pinky schrikt, staat recht en begint iets te stamelen.)* Oh! Je hoeft je niet te excuseren meisje. Ik ben het gewend de vriendjes en vriendinnetjes van mijn kinderen hier op elk uur van de dag of de nacht aan te treffen *(Ze kijkt haar aan terwijl ze de handen in mekaar slaat)* Oh God wat ben je knap kind! Wat een zachte huid! En zonder make-up! Ah wat heb jij toch geluk dat je jong bent! Je mag nooit iets op je huid doen hoor! Al die crèmes en potjes vergroten de poriën van je huid meisje. Ik zeg dat regelmatig tegen mijn dochters vooral tegen Marijke maar er luistert niemand naar me in dit huis. *(Pinky kijkt haar onthutst aan Moeder gaat naar de deur van de badkamer en klopt erop)* Danny, je vriendinnetje wacht op je schatje. Wees voor een keer eens correct. *(Anita komt en gaat tijdens deze scène en bekijkt Pinky vreemd omdat ze denkt dat ze haar uit de kamer van meneer heeft zien komen. Moeder gaat terug naar Pinky.)* Mijn kinderen zijn vreselijk! Iedere ochtend hetzelfde liedje. Wie mag er het eerst in de badkamer... Maar God waar had ik het over? Ah ja. Ja al die schoonheidsproducten verwoesten je huid. Kijk maar naar Marijke: je weet waarschijnlijk dat ze soms op tv te zien is. Laatst was ze nog in “Thuis” op de VRT. Ze smeren haar gezicht vol met afschuwelijke schmink. Je kent Marijke toch wel? *(Pinky knikt “nee”)* Oh! Ken je Marijke niet? Hoe spijtig! Anita, is juffrouw Marijke al wakker?

ANITA : Nee Madame, ik heb ze nog niet gezien vanmorgen.

MOEDER : Ik had anders erg graag dat je haar ontmoette kindje. Oh! Lieve God. Nu ben ik helemaal vergeten te vragen hoe je heet!

PINKY : Pinky.

MOEDER : Pinky. Oh! Wat is dat amusant! Die jongeren van tegenwoordig hebben charmante namen niet? Ja “Pinky” ik had echt graag dat je Marijke zou ontmoeten. Dan zou je mij je mening kunnen geven. *(pauze- andere toon)* Denk je Pinky dat een jongedame - hoe zal ik het zeggen - carrière kan maken bij de televisie en toch nog deftig blijven? Ik heb horen zeggen dat ze in dat milieu... Oh! Hoe moet ik dat zeggen... Het schijnt dat de jonge actrices soms onder een bepaalde druk komen te staan. Begrijp je wat ik wil zeggen?

PINKY : *(gegeneerd)* Ja... ik geloof het wel mevrouw.

MOEDER : Je begrijpt wel hoe bezorgd ik me daarover maak. Marijke is toch zo'n schatje. Ik zou niet willen dat haar iets overkomt. *(Ze toont de kamer van Tom)* Ken je Tom? *(Pinky knikt van ja. Ze blijft echter de badkamer ongerust in 't oog houden want ze vreest dat Danny daar ieder ogenblik kan uitkomen.)* Oh je kent Tom! Mijn klein lief Tommetje! Hij is mijn oogappel! Mijn andere kinderen verwijten me dikwijls dat hij mijn favoriet is. Maar ik maak me ook ernstige zorgen om hem. Weet je wat ik vind? Hij zit nu al vijf jaar in dat popgroepje van hem. Hoe heet het ook weer? Ah ja! "The Cool Diamonds" Drie keer per week repeteert hij in een vochtige kelder. En ik vrees dat het slecht is voor zijn longen! Maar wat kan ik er aan doen? Hij is gek op popmuziek. *(Ze gaat naar de deur van de badkamer)* Nu overdrijft ze toch! Danny haast je in godsnaam! Je vriendinnetje wacht. Dat is erg onbeleefd wat je daar doet!

ANITA : Madame.

MOEDER : Ja Anita.

ANITA : Er zijn geen propere lakens meer voor het bed van juffrouw Danny.

MOEDER : Hoe kan dat nu?

ANITA : Geen idee Madame.

MOEDER : Maar dat is verschrikkelijk. We hadden een reusachtige stock lakens. Waar zijn die naartoe lieve God? *(Anita blijft het antwoord schuldig)* Er moeten nog drie, vier paar liggen in die grote rieten mand.

ANITA : Op zolder?

MOEDER : Ja. Ik zal wel even gaan kijken. Wil je me een ogenblikje excuseren mijn kindje? Mijn huishoudelijke plicht roept mij! Ja... Wat wil je... je zal wel zien... later heb je daar ook wel mee te maken. Ik ben dadelijk terug. *(Af naar boven)*

(Anita af naar keuken)

PINKY : *(Ze blijft een ogenblik aan de grond genageld, ziet dan dat de deur van de badkamer open en dicht gaat, loopt naar de kamer van Tom.)* Tom! Tom! *(Er komt een klein onbeduidend mannetje van zeventig jaar uit de badkamer, hij*

kijkt even rond, loopt de kamer door en gaat af)

DANNY : *(op)* Wie heeft er Josine spaghetti gegeven?

ANITA : *(op)* Ik juffrouw Danny.

DANNY : Maar je bent kei-gek! Wil je haar vermoorden?

ANITA : Ik dacht dat het gezond voor haar was.

DANNY : Gezond? Gezond!!! Spaghetti voor Josine? Maar weet je dan niet dat schildpadden herbivoren zijn?

ANITA : Herbivoren?

DANNY : Ja! Die eten geen spaghetti

ANITA : Ah!

DANNY : En ook geen biefstuk-frites!

ANITA : Ah!

DANNY : Dit is toch wel superangstaanjagend! Ze is bijna gestikt! Gelukkig was ik nog juist op tijd! En ze is kletsnat? Hoe komt dat?

ANITA : Mevrouw heeft me gevraagd om ze te baden.

DANNY : *(buiten zichzelf)* Wat?! Heb je ze een bad gegeven?

ANITA : Ja juffrouw. Ze stonk vreselijk. Daarom heb ik ze een sopje gegeven.

DANNY : Wat?

ANITA : Een sopje.

(Danny haast zich naar haar kamer. Anita blijft een moment roerloos en gaat dan voorzichtig naar de keuken.)

DANNY : *(Op met haar schildpad en een flesje reukwater en een handdoekje, ze droogt Josine voorzichtig af en laat haar het reukwater opsnuiven)* Die kloefkappers! Die debielen! Och schatje! Wat hebben ze je aangedaan! Die smeerlappen! Het zijn bosapen! *(dan roept ze woedend)* Mama! Mama! Waar ben je? *(ze opent alle deuren, vindt niemand)*

ANITA : *(op)* Madame is op zolder.

DANNY : Wacht tot ze beneden komt! Ik zal haar op naar nummer zetten! Mijn lieve kleine Josine toch... *(af)*

(Marijke op. Ze installeert zich in een zetel en begint haar nagels te lakken. Het is de pin up van de familie. Ze loopt steeds als een mannequin, is erg “cool” en ze draagt een erg opzichtige pyjama)

PINKY : *(op, ziet Marijke)* Tom, er is nog iemand. *(vlucht in de kamer van Tom)*

TOM : *(komt uit zijn kamer en gaat naar Marijke.)* Hela super-mega-ster, met jou heb ik nog een eitje te pellen! *(hij gaat vlak voor haar staan)* Waar is mijn beursboekje gebleven?

MARIJKE : Wat?

TOM : Hou je niet van de domme. Het boekje waarin ik winst en verlies van mijn beustransacties noteer! Jij hebt er je neus in gestoken. Beken het maar! Waar is het?

MARIJKE : Wat weet ik daarvan?

TOM : *(dreigend)* Je weet heel goed waar ik het over heb. Waar is het?

MARIJKE : Laat me met rust! Ik ben bezig.

TOM : *(woedend, neemt haar bij de arm)* Geef antwoord zeg ik je.

MARIJKE : *(probeert los te komen)* Wil je me loslaten slungel. Je denkt toch niet dat ik schrik van je heb?

TOM : Nee. Maar ik kan je wel pijn doen smerige trut!

MARIJKE : *(Ze slaat hem vlak in het gelaat. Ze beginnen te vechten. Marijke probeert in haar kamer te geraken maar Tom neemt haar bij het middel en dwingt haar in de richting van haar kamer, probeert er binnen te geraken. Marijke probeert hem dit te beletten, vuistslagen van Tom en krabbende nagels van Marijke)* Ik verbied je dat je in mijn kamer komt!

TOM : Vind je misschien dat ik een huiszoekingsbevel nodig heb? *(Hij gooit haar op de grond en gaat schrijlings over haar heen zitten)* Geef mij mijn beursboekje, onmiddellijk.

MARIJKE : Als je het op die manier aanpakt kan je er naar fluiten!

TOM : Ah ah! “Madonna” wil het met chantage proberen?

MARIJKE : Laat me ogenblikkelijk los!

(Pinky probeert buiten te geraken, maar op het ogenblik dat ze uit de kamer

van Tom komt, verschijnt de moeder met beddengoed.)

TOM : Nooit hoor je! Nooit! Niet voor je me verteld hebt waar je dat beurs... *(Hij houdt plots op omdat hij zijn moeder ziet)*

MARIJKE : Tom laat me los!

MOEDER : Tom, wil je onmiddellijk je zuster loslaten! *(Tom laat haar los nadat hij haar met het hoofd tegen de vloer heeft gestoten)*

TOM : Wacht maar! Zo gemakkelijk kom je niet van me af!

MOEDER : Tommetje lieveling toch!

MARIJKE : *(staat recht)* Je mag er zeker van zijn mega-macho-man dat je nu een en ander zult beleven! Ik wens je naar de hel!

TOM : Afgesproken! Ik zal daar op je staan wachten!

MOEDER : *(tot Pinky)* Kindje het spijt me zo!

MARIJKE : Ik zweer je: dit zal je duur te staan komen!

TOM : Dit zal jou duur te staan komen bedoel je!

MARIJKE : *(terwijl ze naar haar kamer gaat)* Wees maar gerust jong! Ik vind wel iets! *(slaat met de deur)*

TOM : Ik vind wel iets! Epileer ondertussen je wenkbrauwen wat!

MOEDER : Maar Tommetje jongen zo ga je de zaak helemaal verpesten!

TOM : *(klemt de tanden op mekaar)* Vervelende klier! En nu heeft ze me nog gekrabb ook! *(gaat in een spiegel kijken)*

MOEDER : *(tegen Pinky)* Meisje wat kan ik zeggen... mijn kindjes zijn nog niet volwassen...

PINKY : Tot ziens mevrouw.

MOEDER : Oh! Wacht je niet op Danny?

PINKY : Nee Mevrouw, ik heb geen tijd meer. Ik moet er echt vandoor. Anders maakt mijn moeder zich ongerust!

MOEDER : Oh dat spijt me zo! *(Tom gaat zijn kamer binnen en slaat met de deur dan nuchter:)* Mens mens mens. Mijn kinderen zijn als wilde beesten! Ze slaan steeds maar met de deuren! Misschien moet ik ze een beetje laten voetballen.

PINKY : Tot ziens mevrouw.

MOEDER : Tot ziens kindje.

(Pinky af, langs voordeur, ze komt Koenraad tegen en laat deze binnen. Koenraad komt de kamer binnen, een magere slungel met een bril op, verlegen, onhandig, hij heeft een net kostuum aan met das en heeft steeds een attachécase bij zich, misschien ook een papaplu, blijft staan bij de deur)

Oh Koenraad! Wat een aangename verrassing!

KOENRAAD : Goeie middag Mevrouw.

MOEDER : Kom binnen Koenraad. Ga zitten! Ik ben helemaal ondersteboven. De kinderen hebben weer gevochten!

KOENRAAD : Danny?

MOEDER : *(glimlachend)* Nee Koenraad, Danny niet! Niet jouw lieve kleine Danny. *(Koenraad kijkt verlegen)* Oh maar Koenraad toch! Je bloost! Fantastisch! Ik ben gek op mannen die nog kunnen blozen. *(ze zucht)* Bij Tom gebeurde dat regelmatig... toen hij nog klein was. *(berustend)* Maar dat is nu voorbij. En Koenraad? Je zegt zo weinig? Kom je voor Danny?

KOENRAAD : Eh... Ik... ik dacht... misschien is ze wel thuis?

MOEDER : Ik denk het wel. *(Ze gaat naar de badkamer en doet de deur open)* Oh nee toch niet. Dan moet ze vertrokken zijn terwijl ik... Koenraad je hebt geen geluk. Je bent net iets te laat. Ze heeft de hele voormiddag in de badkamer gezeten. Ze is verschrikkelijk, niet? De anderen waren woedend. Je had het moeten zien. Ze hebben gevochten.

KOENRAAD : Oh dat is niet erg. Ik kom wel eens terug. Ze is niet naar de Noordpool..

MOEDER : *(teleurgesteld)* Arme Koenraad je hebt geen geluk. 't Is eerder Danny die geluk heeft. Ik heb me altijd afgevraagd hoe het mogelijk is dat een ernstige kerel zoals jij zich interesseert in zo'n wild en onbezonnen kind. *(Koenraad stilzwijgend protest)* Ja ja ja ja... Ik heb de gewoonte niet met bloemetjes te gooien, maar ik vind dat jij een bijzonder charmante jongen bent! Ja ja ja ja ja.. Je bent de... hoe zal ik het zeggen... de... "de ideale schoonzoon". En hoe gaan de zaken? Ben je tevreden?

KOENRAAD : Oh... dat gaat wel... ik klaag niet.

MOEDER : Met al die ongelukken tegenwoordig zal iedereen zich wel dubbel

verzekeren vermoed ik.

KOENRAAD : Oh nee Mevrouw. De meeste mensen zijn onvoldoende verzekerd.

MOEDER : Maar dan kan...

KOENRAAD : *(onderbreekt haar, blij dat men op zijn terrein belandt is)* Meestal dekt de polis onvoldoende het risico. En als de cliënt dan een ongeval voorheeft regent het klachten. Dat komt omdat de meesten de kleine lettertjes van de polis niet lezen ziet u.

MOEDER : Ja ja. Maar dat maakt voor jou niet uit. Als ze zich maar verzekeren bij jouw maatschappij nietwaar?

(We horen Anita in de keuken gitaar spelen - of eventueel een ander instrument)

KOENRAAD : *(gedreven)* Oh nee oh nee Mevrouw! In geen geval! We hebben er absoluut geen belang bij ontevreden cliënten te hebben! Je moet de zaken breder zien de dag van vandaag. Weet u Mevrouw, de cliënten zijn zo veelzijdig. En het contact is zo moeilijk! De raadgevingen die wij geven worden gewoon niet opgevolgd. Ik zal u een voorbeeld geven. Deze voormiddag bezocht ik een klant bij hem thuis en...

MOEDER : Oh! Lieve God Koenraad. Ik zie dat het al zo laat is en mijn man heeft vanmorgen een verschrikkelijke scène gemaakt. Hij houdt er aan dat we vandaag stipt op tijd lunchen. Je weet wel... zaken... dat moet jij zeker begrijpen. *(roept)* Anita! *(het gitaarspel in de keuken stopt)*

ANITA : *(off)* Ja madame.

MOEDER : Weet je nog wat meneer vanmorgen heeft gevraagd?

ANITA : *(off)* Ja. 't Is klaar madame.

MOEDER : Goed. 't Is een parel van een meid! *(gitaarspel vanuit de keuken)*

KOENRAAD : Ik stap dan maar eens op.

MOEDER : Het spijt me zo Koenraad! Maar wees gerust: ik zal Danny zeker zeggen dat je hier geweest bent. Tot ziens jongen.

KOENRAAD : Dank u Mevrouw. En neem me niet kwalijk dat ik u gestoord heb.

MOEDER : Maar jongen! Je bent hier altijd welkom. Dat weet je toch!

(Koenraad af langs de hall. Tom komt uit zijn kamer met ontbloot bovenlijf, heeft zijn jeans aan en draagt een T-shirt over zijn arm en loopt dwars door de living naar de badkamer. Het gitaarspel in de keuken zwelt aan tot een crescendo, dan ziet men de voordeur opengaan)

VADER : *(komt op langs de hall met regenjas in de hand)* Anita!... Anita! *(het gitaarspel zwelt aan)* Lieve God! *(Gaat terug in de hall om zijn regenjas aan de kapstok te hangen, komt dan terug met de briefwisseling en gaat richting keuken)* Anita hou op met dat gitaarspel en dien onmiddellijk de lunch op!

ANITA : *(gitaarspel stopt, off)* Ja meneer.

(Danny komt uit haar kamer.)

VADER : Ah. De duiven worden gelost! Hier is de eerste al!

DANNY : Dag Daddy!

VADER : Is Tom er niet?

DANNY : *(Gaat naar de kamer van Tom, kijkt en slaat de deur dicht)* Ik weet het niet.

VADER : En sla niet zo met de deuren! *(ziet de briefwisseling na)* Ik heb jullie vanmorgen verwittigd: al wie niet binnen de vijf minuten aan tafel zit krijgt geen lunch. Waar is je moeder?

DANNY : Ik weet het niet.

VADER : En jij? Eet jij niet?

DANNY : Nee. Ik heb geen honger.

VADER : Wil je dan je oma eens roepen.

DANNY : *(Gaat naar de kamer van Oma, roept)* Oma! *(gaat haar kamer in)*

(Anita op met een schotel die ze op de tafel zet. Moeder op van boven.)

VADER : *(roept)* Oma, Danny!! Aan tafel! *(tot moeder)* Mijn lieve vrouw ik...

MOEDER : *(onderbreekt)* Ah nee Karel! Begin weer niet! Noem me niet "mijn lieve vrouw". Ik weet dat er dan iets onaangenaams in de lucht hangt!

VADER : Akkoord. Maar heb je dat hier gezien? (*geeft haar een stuk papier*)

MOEDER : Wat bedoel je?

VADER : (*geprikkel*) Wat ik bedoel? Dat zie je toch wel. 't Is de rekening van de melkboer! (*Moeder bekijkt het blaadje papier*) En? Valt je niks op?

MOEDER : Oh ja!

VADER : Ah!

MOEDER : De opmaak.

VADER : Wat?

MOEDER : Ja. Waarom gebruikt hij geen tekstverwerker?

VADER : Is dat alles wat je erop te zeggen hebt? (*handen ten hemel*) Tweehonderd tachtig liter melk per maand voor zes personen! Zes, want Marijke drinkt er geen. En dat vind jij normaal.

MOEDER : Ja inderdaad, dat is wel wat veel. Dat moet een vergissing zijn.

VADER : (*woedend*) Nee het is geen vergissing. Er is hier in dit huis gewoon een ongelooflijke verspilling. Op alle gebied! Hoor je dat! Een ongelooflijke verspilling! Anita!

ANITA : (*die zwijgend heeft staan luisteren*) Ja meneer.

VADER : Weet jij misschien hoe het mogelijk is dat wij hier met zijn zessen per maand tweehonderd tachtig liter melk verbruiken?

ANITA : Ja meneer.

VADER : Ja?! Vertel op.

ANITA : Door baden te nemen.

VADER : Wat?

ANITA : Juffrouw Marijke zegt dat melkbaden zo goed zijn voor de lactatie meneer.

MOEDER : Voor de relaxatie Anita. (*Oma komt binnen van haar kamer.*) Dag mama. Hoe maak je het? Alles goed?

ANITA : Oh Het kalfsvlees! (*loopt naar de keuken*)

VADER : En dit hier: drie kilo pralines van bij de bakker! Dat is toch ongehoord!

TOM : (*Komt buiten zichzelf vanuit de badkamer binnengestormd met zijn scheerapparaat*) Wie heeft mijn scheerapparaat gebruikt?

VADER : Ik raad je aan onmiddellijk aan tafel te komen!

TOM : Dat je in dit huis niet eens iets van jezelf kan hebben zonder dat iemand er zijn

poten kan afhouden is toch wel super-overdreven! (*gaat naar de kamer van Marijke.*)

MOEDER : (*geschrokken*) Tom toch!

VADER : Tom ik waarschuw je: als je niet binnen de dertig seconden aan tafel zit kan je naar het restaurant gaan lunchen. Op eigen kosten!

TOM : (*Doet de kamerdeur open en zegt tegen de onzichtbare Marijke*) Ik wed dat jij er je benen weer mee geschoren hebt! Ik waarschuw jullie: de eerste die er nog met zijn fikken aan komt stuur ik naar cyberspace!

ANITA : Oh! (*loopt weg*)

MOEDER : Tommetje jongen kom zitten.

TOM : Ja. Maar intussen kan ik een nieuwe scheerkop betalen. Alleen maar omdat juffrouw... haar op haar benen heeft! (*Hij brengt zijn scheerapparaat naar de badkamer en gaat op zijn plaats zitten.*)

VADER : (*brult*) Marijke! (*Marijke komt traag en nonchalant haar kamer uit, ze heeft nog steeds haar zijden pyjama aan.. Vader ironisch*) Zou u ons de eer willen aandoen om dit karig maal met ons te delen geachte juffrouw?

TOM : Vergeet dat maar: "madonna" is aan 't Montignakken! 50 gram Geraspte worteltjes, 132 gram volkorenbrood...

MOEDER : Tom, breng je zusje niet over haar toeren!

TOM : Je hebt gelijk onze tijgerin is gevaarlijk: ze is nog nuchter!

MARIJKE : (*kalm*) Komt er nog iets? Nee? (*roept*) Anita!

VADER : (*tot Marijke*) Neem je geen lunch?

MOEDER : Kom nu Maartje, je moet toch iets eten.

MARIJKE : Ik heet Marijke!

MOEDER : (*tot Oma*) Bedien je Mama.

MARIJKE : (*tot Anita die binnenkomt*) Anita! Mijn worteltjes!

ANITA : Ze zijn gekookt.

MARIJKE : Gekookt? Ben je gek? En de vitaminen?

ANITA : Daar ben ik niet aan geweest.

VADER : (*ironisch*) Neem dan een kilo rauwe aardappelen!

MARIJKE : (*herhaalt verontwaardigd*) Aardappelen!

TOM : Maar paps je kan haar toch geen patatten laten eten!!

MARIJKE : *(schouderophalend)* Idioot! *(gaat naar de keuken)*

MOEDER : *(Probeert het gesprek op iets anders te brengen)* Komt Danny niet lunchen?

VADER : Ze is in haar kamer. De juffrouw heeft geen honger!

TOM : *(stomverbaasd)* Is ze thuis?

(Vader maakt een hoofdbeweging in de richting van de kamer van Danny. Tom staat recht en gaat onmiddellijk naar Danny's kamer.)

VADER : Tom die lunch hier kan je op je buik schrijven als je zo door gaat.

MOEDER : Wat is er nu weer? *(Marijke op vanuit keuken met een pot yoghurt)*
Marijke, waarom komt Danny niet lunchen?

MARIJKE : Wat weet ik daarvan? Ik ben mijn zusters hoeder niet!

VADER : Asjeblief Margriet zit neer.

MOEDER : Maar Karel, als ons kleintje ziek is moet ik toch...

VADER : *(onderbreekt)* Ziek! Nee nee ze ligt op sterven! Vraag haar liever hoeveel pralines ze vanochtend gegeten heeft.

OMA : Karel...

VADER : Minstens vijftwintig!

MOEDER : Karel, mama wil iets zeggen.

VADER : Wat is er mama?

(Oma aarzelt.)

MOEDER : Wat is er mama?

OMA : Kijk... eh... Karel, ik heb die pralines besteld.

VADER : Ah!

OMA : Voor mijn vieruurtje.

MOEDER : Mama toch. Dat had je ons moeten vertellen. Nu worden de kinderen beschuldigd!

VADER : Oh asjeblief eh! Vermits ze dit keer onschuldig zijn dient het voor hun ongestrafte misdaden!

MARIJKE : "Misdaden"! Het lijkt net of we gangsters zijn.

ANITA : *(op)* Breng ik het kalf?

MOEDER : Oh Anita! Hoeveel keren heb ik al gezegd dat je moet wachten tot ik je roep! En vraag me in godsnaam niet: "breng ik het kalf" maar "Wenst mevrouw dat ik opdien?" *(Vader kan zich niet inhouden even ironisch te glimlachen.)* Wees toch een beetje attent Anita.

ANITA : Ja madame. Breng ik het kalf dan?

VADER : Ja Anita. Doe dat. Ja. *(Anita af)* Het is al een tijdje geleden dat we Koenraad hier nog gezien hebben.

MOEDER : Maar Karel, hij was hier vanochtend nog.

MARIJKE : Is onze klasse-boy nog altijd stapelverliefd?

MOEDER : Marijke wat ben je stout!

MARIJKE : Maar nee. Ik neem alleen inlichtingen. Je weet nooit hoe zoiets afloopt.

(Anita komt binnen met het kalfsvlees)

MOEDER : Wat bedoel je?

MARIJKE : Niks speciaals. Je moet toch ergens over praten. Men doet hier niets anders dan ruzie maken.

VADER : Vreemd. Dit kalfsgebraad heeft een vreemde geur. Het doet denken aan aceton.

MOEDER : Maar Karel, zie je dan niet dat het de nagellak van Maartje is?

MARIJKE : *(woedend)* Ma-rij-ke!

VADER : *(kwaad)* Nee maar, dat is het toppunt! Bestaat er een mogelijkheid lieve juffrouw van je toilet een ietsje verder van de eettafel te doen?

MARIJKE : Hou je niet van nagellak pa?

VADER : Niet bij mijn kalfsvlees nee!

(Marijke staat kalm recht en gaat haar nagels lakken in een zetel ver van de tafel. Op dat ogenblik komen Danny en Tom binnen. Op het moment dat de deur van Danny's kamer open gaat merken we nog net dat hij haar bij de schouder pakt en teder op de wang kust. Dan komen ze naar binnen)